

ler ansøgere med en udenlandsk gymnasial uddannelse.

Der er måske behov for her at nævne, at højskoleophold fortsat kan have betydning for optagelse i kvote 2, men ikke, som vi kender det i den gældende kvote 2, hvor et højskoleophold takseres efter en fast pointskala. I kvote 2 skal vurderingen fremover ske på baggrund af ansøgerens motiverede ansøgning, og den skal suppleres med interview og lignende.

Hvis ansøgeren begrunder sit højskoleophold – f.eks. i form af en beskrivelse af udbyttet og relevansen af opholdet for ansøgerens studievalg – kan og vil opholdet naturligt komme til at indgå i vurderingen. Det samme gælder andre aktiviteter, som ansøgeren mener, det har været relevant at beskæftige sig med. Det vil blive institutionerne, der selv foretager den nærmere fordeling af uddannelsespladserne inden for kvote 2.

Der vil dog samtidig blive stillet krav om, at institutionerne på internettet eller på anden tilgængelig og synlig måde offentliggør, hvilke kriterier institutionen lægger vægt på i sin vurdering. Det skal samtidig fremgå, at der er tale om en individuel vurdering af en motiveret ansøgning. Der bliver med andre ord ikke tale om den traditionelle pointberegning, men derimod optagelse efter en konkret individuel vurdering af den enkeltes studieegnethed på baggrund af en motiveret ansøgning.

Jeg vil således gerne fremhæve, at hovedsigtet med det kommende optagelsessystem har været, at vi får et logisk opbygget og gennemskueligt system, som understøtter, at flest muligt unge kommer ind på den uddannelse, de ønsker sig. Men samtidig har der været lagt afgørende vægt på, at optagelsesreglerne også fremover er fælles for alle videregående uddannelser, at de ikke virker forsinkende for studiestarten, og at de ikke ansporer til nytteløs pointjagt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til undervisningsministeren. Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører for forespørgerne, og der er 5 minutters taletid.

Kl. 16.40

Forhandling

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Tak for svaret.

Jeg mener jo, at vi står i en situation, hvor man har en række valg. For det tyder jo på, at

der er enighed om, at kvote 2-systemet ikke er ideelt, som det er i dag. Det, mener jeg, er det, ministrene siger heroppefra, og det er jeg sådan set enig i.

Så kan man jo gå to veje. Man kan konstatere, at det er rigtigt, at en femtedel af dem, der optages på de videregående uddannelser, kommer ind via kvote 2-systemet. Man kan også konstatere, at en meget stor del af dem, der forsøger at komme ind via kvote 2, faktisk ikke kommer ind. Så kan man jo vælge at gå i to retninger.

Enten kan man vælge at sige, at fordi der er så mange, der ikke bliver optaget via kvote 2, så nedlægger vi kvote 2 eller forandrer den så meget, at det kommer til at betyde noget helt andet, eller også kan man vælge at sige, at vi faktisk ønsker at optage flere gennem kvote 2 og dermed udvide den.

Selv i den sidste model er det faktisk muligt at gå flere forskellige veje, altså at man enten fokuserer meget enøjlet på karaktergennemsnittet, hvad jeg mener regeringen gør, eller at man i højere grad lægger op til, at der kan være andre kvalifikationer, man kan lægge vægt på i forbindelse med optaget.

Jeg mener, at de udspil, vi har set fra regeringens side, baserer sig på et meget indskrænket syn på, hvad uddannelse er, og på, hvad uddannelse kan og skal bruges til i vores samfund. Man mener nemlig, at der kun er én vej, og det er den slagne, formelle vej, og man kender kun én ting til vurdering af, hvad folk kan, og det er et karaktergennemsnit. Det mener jeg ganske enkelt er for simpelt. Det er ikke godt nok.

Så laver man en dispensationsmulighed, og det vil sige, at man ikke mener, at hovedadgangsvejen ind i uddannelsessystemet kan være en kvote 2-ordning. Man gik under den tidligere regering med de nuværende regeringspartiers stemmer ind og lavede en begrænsning af, hvor mange der kunne blive optaget på kvote 2. Nu vil man lave en yderligere begrænsning, samtidig med at man indsnævrer feltet af ting, ansøgerne kan lave for at komme ind via kvote 2.

Det vil altså sige, at man ikke længere mener, at det skal være en hovedadgangsvej ind i systemet, om end der er nogle dispensationsmuligheder. Det mener jeg sådan set er fint i tråd med det, regeringen ellers har gjort, nemlig at kvæle de alternative veje ind i uddannelsessystemet for dem, der ikke lige er gået den slagne vej, og det mener jeg er meget problematisk i et samfund, hvor vi skal leve af viden, og hvor vi skal leve af uddannelse.